

I.D. SE OMLOUVÁ...

....všem těm věrným ovečkám, které trpělivě čekaly na další číslo celé dlouhé tři měsíce. Mnozí naši příznivci si určitě řekli, že páni redaktori se rozjeli někam na prázdniny a hodili celou milou I.D. za hlavu. Te všechno je hrozný omyl! Během tříměsíční odmlky jsme se totiž pekařeli postavit na vlastní nohy, protože naše původní zaměstnání příliš časově omezovala aktivitu věnovanou přípravě časopisu. Hledali jsme radikálně zvýšit náklad, prodávat I.D. ve větších městech a tak si vydělávat na živobytí nezávisle na desavadních zaměstnavatelích. Leč hned od počátku se vršily banální problémy a i když se nám většinu z nich podařilo překousnout, poslední byl vskutku neřešitelný. Šlo o to, sehnat alespoň jediného kamelota, člověka odvážného, ochotného riskovat pro zdar I.D. i vlastní krk, jelikož distribuce tak kontroverzního listu mohla snadno vyvolat v lidech nejroznější nálady. Nakonec se jeden takový člověk sám nabídl a zdálo se, že I.D. má před sebou skvělou kariéru. Přišla však osudná pařba na autokempu a naše jediná akvizice byla nalezena ráno pod zhrouteným kolem, neschopna pohybu ani srozumitelného vyjadřování. Přestože je současný zdravotní stav našeho "kamelota" již uspokojivý, neposkytuje jeho tvář, zhyzděná úrazem, dostatečnou záruku úspěšného prodeje I.D.

Zdrcení touto ranou osudu vrátili jsme se tedy k původnímu způsobu šíření naší tiskoviny, tedy v menším množství a zdarma. Naši zaměstnavatelé mohou opět klidně vydechnout. Málem přišli o několik levných pracovních sil.

Tolik krátce na vysvětlenou. Hlavní však je, že I.D. je opět mezi vámi, aby se nezištně dělila o peccity prýšticí ze spodních proudů života.

J.M.C.

SKANDÁLNÍ SEBEODHALENÍ

/Dopis Kamila Mláděte redakci Ilegální demokracie/

Vážení pánové a soudruzi redaktori!

Obracím se na Vaši redakci v situaci nezvyklé jak pro náš lid, tak i pro mne. Ta pro naše občany spečívá v objevení pochybného opia "Sveobody" a pro mě v zaražených větrech. A tato skutečnost spolu s množícími se hanebnými a neopodstatněnými útoky proti takzvané "totalitní" straně, která tu prý na čtyřicet let zastavila život, mě donutila k napsání tohoto pro mnohé jistě objevného dopisu.

Především si musíte opravit zásadní fakt. Vedoucí úlohu v naší společnosti v letech nedávno uplynulých nehržela KSČ, nýbrž já. KSČ byla pouhou loutkou, která vykonávala slepě mé absolutně nezvratné příkazy. Te já jsem byl enou šedou eminencí v pozadí, která rozhodovala o bytí či nebytí jednotlivců i celého národa. Za svých návštěv Prahy jsem nikdy neopoměl navštívit sídlo vlády a Hrad. Despěl jsem k názoru, že řízení státu je v rukách neschopných měkkýšů, kteří se nedovedou vypořádat s kontrarevolučními a protistátními živly, nedovedou si poradit se zhoubným vlivem chaotického tržního "hospodář-

ství" a napomáhají infiltraci imperialistické-kapitalistické-pernegratické-idealistických názorů, otravujících zdravé proletářsko-inteligenčně-rolnické, marxistické-leninské materialistické myšlení. I rozhodl jsem se k obtížnému kroku - vzít odpovědnost za mářed do svých rukou. Vytvořil jsem složitou a neproniknutelnou síť byrokratických úřadů s mocnými pravomocemi. Zdokonalil jsem akceschopnost StB, vytvořil zdravé jádro armády. V létě jsem často býval hostem u svých dobrých přátel - Leonida, Ericha, Wojciecha, ba i za Fidelem jsem občas zaletěl. Vždy bylo o čem hovořit. Se jsme se nasmáli při pročítání procesů s třídními nepřáteli! A po výměně cenných zkušeností jsme se vrátili domů naplnění vznešenými ideály humanity, které jsme ihned tvrdě a nekompromisně nabídli našemu lidu.

Namítáte, že jsem nikde nebyl vidět, ani na recepcích, ani v televizi, nikde. Správně. Má skutečná podoba se nikde neobjevila. Na to jsem měl přece stranu, kterou jsem zneužíval. Jedině při velmi závažných jednáních jsem byl přítomen v masce a převleku mých přátel jako Miloše, Gusty či Mirka. Bylo to zejména v poslední době, kdy rostla nespekcejenost lidu podněcovaná štvavými vysílačkami ze Západu, Hrozila nám záhuba, která bohužel nakonec došla naplnění.

Je mi však v současné době nesmírně líto, že náš lid mylně vidí viníka v komunistech. Oni přece za nic nemohou! Já to musím vědět nejlíp! Vždyť beze mne by ti chlapi nemohli udělat ani krok, byli na mně bezvýhradně upjati jako děti. Kde jiný, než já, je politicky fermeval. Jenže chlapi rostli, přicházeli k rozumu a začali se se mnou přit. Nesouhlasili s mnohými rozhodnutími, která jsem vydal. Nechtěli rozhánět demonstranty na Václaváku vodními děly, nechtěli zbít věřící v Bratislavě. A před tím 17. listopadem mi řekl Mirek /Štěpán - pozn. red. I. D. / "Kamile, nedělejme to! Víš, lid se politizuje, naše mládež vyspěla i Vasil je v poslední době neklidný a bez pistole nevychází. Aby z toho nebylo kdovíco..." A já? Nedopřál jsem sluchu tomu chlapi, prosadil jsem, já umíněnc, svou! Netušil jsem, co z toho pojde. A pošla z toho má věrná strana. Je lynčována, očerňována, Mirka nespravedlivě zavřeli....

Mážená redakce! Prosím Vás úpěnlivě o zveřejnění mého dopisu, který konečně vrhne světlo na vše, co lid zajímá. Jen tak můžete i vy pomoci naší velké straně v její obtížné situaci, do níž jsem ji přivedl. Jen tak opět získá ztracenou důvěru a ve svedebných velbách rozhodující většinu. Vytvoří novou, nezavišlou vládu, která se vyvaruje mých dřívějších chyb a povede náš lid opět k novým, šťastným zítřkům.

S pozdravem KAMIL MLÁDĚ v. r.

NENECHTE SI UJÍT!

V příštím 20. čísle přinášíme unikátní reportáž ze západní fronty v letech 1914-1918 převzatou z amerického časopisu Life. Obsahuje množství autentických výpovědí přímých účastníků bojů, přehled stěžejních událostí i bohatou fotodokumentaci. Článek otiskujeme u příležitosti 76. výročí vypuknutí 1. světové války, konfliktu, který podnítil vznik VRSR a jehož následky nás teď provází dodnes.

N O V Á K Ů Ž E /2.6.1990 CHOCENĚ/

Ein Pfenomen. - Worin ?

Druhého června 1990 se podařilo v hranatém klubu Mládeže v Chocni udržet od 8,30 do 22,00 průměrně 50 lidí v zadýchaném sále. A v některých chvílích jich bylo ještě víc. Hlavně divadlo. Dá-lá se to tak nazvat.

/Hádá se Bush s Havlem, kdo líp vidí. Dohodnou se, že na vzdálenost 100 m něco dají a druhý musí určit, co to je. Nejdřív určuje Havel. Chvilí pozorně kouká a nakonec řekne : - To je jehla s bílou nití. - Bush : - Správně, a teď budu určovat já. To je ležající balon. - Havel : Špatně. - Bush : Tak je to nafukovací hala. - Havel : Špatně. - Bush : Tak je to sto melounů na hromadě. - Havel : Špatně. - Bush : Tak to teda vzdávám. - Havel : To je prdel Michala Penka./

Nemožná délka monstrózní akce nebyla záměrem, prostě tolik bylo příspěvků, a to se v závěru podstatně krátilo. Ovšem důsledek to mělo pozitivní. V době, kdy je kolem hlav nadupáno pojmy a sděleními, až se uši v pudu sebezáchovy rolují, a i kvalitní zážitky zanikají v množství jako povětroni, v takové době jen dostatečně široký a masivní rám pomůže natlouct něco do hlavy natrvalo.

/Michal Penk jde na záchod a za chvíli se vrací a říká Ivete. - Iveto, já jsem na záchodě rozsednul záchodovou mísu./

Vašek nepřijel, nepřijel ani Knížák, jen Iveta se mihla a dostavil se mistr kulturistiky Rakouska se svým populárním Arnyno prknem.

Organizační břemeno nesla na bedrech M.T.O.P.H.M.K.N.CH.S. N.P. a tak se v plné šíři předvedla jen v tradiční skeči U doktora, tradičně svižné a stále lepší, v ještě nedotažené Hovno, prdeli, sračce /postava chlípého Záboje Slunského vyžaduje více zápalu a slin/ a především v rozsáhlé a výpravné Kuchařově nevěstě. To opomíjíme filmy Ze života lepší organizace a Western. Kuchařově nevěstě dominovala poctivě odvedená Kráva, která si získala sympatie všech dětí v sále. Ale už tady na sebe strhávala pozornost charismatická dvojice - čadící nadutý rádobybodry chytrácky imbecilní král Škyt a jeho úlisný mastný zbrojnoš Zamoták s nevyčerpatelnou zásobou Penkovských vtipů. /

/Michal Penk přijde domů a říká Ivete : Iveto, roste mi zub moudrosti, jsem moudrý. - Iveta : Ukaž ho. Michal otvírá pusku a Iveta se do ní dívá : Ale Michale, to ti neroste zub, ale padák./

Druhý nejsilnější soubor Zmar vkročil úspěšně komentovaným Krutým žertem, dále v záři Záškytu poněkud utlučeným pátým dějstvím tragédie Niki Laudy - Zítra jde o všechno. Taký recitace, zadřilé Na záchodě a propadák č.1 /jediný/ Rituál, kde se projeví všechny vady Zmaru - složitý /odpoledne

Část plakátu Záškytu.

už nestravitelný/ scénář, málo pohybu, slabá sehraňost, nevýrazný a hlavně tichý projev. Závěr vlastně zachraňoval jen osamělý cynický smích nechápajícího diváka - cizince Peter Kutil.

Skoro symbolické - po došpitaném Rituálu se zatáhla opona a rozeřvaly se nové sbíječky Na šachtě Záškytu.

/Iveta Bartošová si vzala kyslíkové bomby, které jí umožní pohybovat se pod vodou jednu hodinu a když skočila do vody, tak se přesouval čas o 1 hodinu dopředu. Takže kyslíkové bomby hned došly a Iveta Bartošová se utopila. /

Skoro každé druhé číslo byl Záškyt. Barnumskou reklamou bylo poznamenané celé město, vlastní místenky, dárkové balíčky s paštikou, pamětní fotografií Záškytu s dortem, Iveta Bartošová a Směje-me se se Zamotákem č.8 a 9. Stát ve státě. Dobrá polovina diváků byly záškytovci, kteří čekali na své špeky. Aktovky : Pád babičky s akrobatickou vložkou všudypřítomného Bašáka, Kamarád ze Slovenska a hra, na kterou čekali zasvěcení : hysterická Černá kulička. Genialita obou tvůrců se přenesla i na množství hostů v rozsáhlejších dílech, a to v příliš vlažných dyskozvratkách a Dneska mám koncert.

Rád bych alespoň pro účely věčnosti zaznamenal dobře odpozorovanou Matku Nedomotáka, tichou ale autobiograficky věrohodnou Ivetu Bartošovou a hlavně dokonale vcítěného Michala Penka - Čuta. Takovou prdel nemá snad nikdo.

/ K Ivetě Bartošové přijdou dva od letecké společnosti. Iveta: Něco se stalo Michalovi při seskoku ? - Jeden od letecké společnosti : Ano. - Iveta : Neotevřel se mu padák ? - Cruhý od letecké společnosti : Jetš něco horšího. Nechal nám v letadle svoji prdel. /

Zprvu lehkovážná trojúhelník matka - ambiciózní synek - fatálně smířený otec, jen lehce nabouraný vztahem k Ivetě, v té době ještě evidentní panně, pak v podstatě pohodové posezení nad množstvím coca-cola se v závěru překotí v náznak všudypřítomné tragédie, to když se Jirkovi Strnadovi udělá z vypitých kol na blití. Ale Michal přece zazpívá ... Horší, když se neotevře padák. / Hrdinové nové fronty - Svět se posral. /

/Iveta Bartošová se koupe a křičí na Michala : Michale, přines mi ručník. - Michal asi špatně rozuměl a přinesl Ivetě do koupelny nočník. /

Film P dařený večírek, už tak složitý byl v laboratořích Ausdrecke Deutschland Neuss k překvapení spolutvůrců totálně nadabován do němčiny. Kutilovým podnikatelským hlasem. Diváky zmátl, ale pro přehlídku byl příznačný. Nikdo nemůže nic tvrdit. Sympaticky tak do noty padlo video z Buchlovic, které hrálo o tom samém /pipin Krátký se stal na krátký čas i choceňským idolem. / A nakonec W.Allen, který tradičně objasnil vše, co jsme se chtěli dovědět o sexu a styděli jsme se na to zeptat. WOODY s křížem v ruce brání v tažení obřím prsu. WOODY - spermie si před výsadkem teskně fouká na harmoniku a černocho s ocáskem, jediný v dlouhé řadě spolupojovníků v chámovodu se ptá : Co tady dělám ?

Nejucelenější promlouvala výstava, žel zastrčená stranou. Dyskozvratky, dyskozvratky, obrazy / kromě Mormuchových zapškle tradicionalistických / - neobrazy, fotky, nefotky, socha nesocha.

Ve čtyři odpoledne v menším sále začalo setkání bývalých absolventů, spíš padesát než čtyřicet. Absolventi něčeho : Tak si dáme. Ale ale ne tak hrrrrrr. No ty vypadáš, kočka jako dřív, dřív, dřív. Jo, poslouchej, to zařídím, třeba pět let zpátky, ty faktury se daj zařídít. Pijou pivo z našeho sudu. Mlčky nás trpějí. Pěť ! Je svoboda. Da. Co když sou ty hároši z Pffora, aby

nebyl průšvih, ale zuby cení.

Šmoulové tři minuty šmoulí a táhnou dál za jeden provaz.
Provaz. Provaz.

Píseň Neboj se ho kamaráda má countryový text a lepká v rytmu polky po mrtvici. Jediným smysluplným nástrojem je triangel.

Kultarista Schweitzneger je buď vycpaný školák nebo náš špatně rostlý vrstevník nebo co. Ale kdo se ho na to zeptá ?

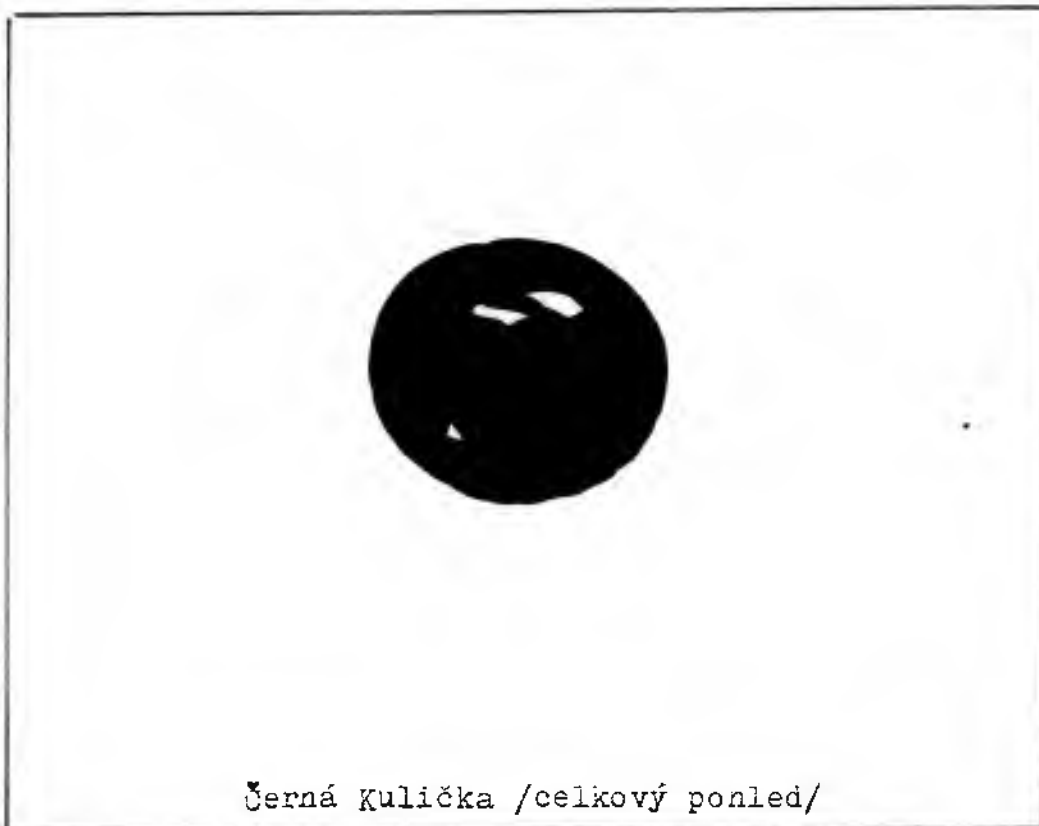
Zprvu nadutí Debilové /přestavěný Doktor Bolíto/ budou hrát scénickou divadelní hudbu. Mimo jiné Paralet od Jasně páky.

Bašák byl nejlepší ženská. Jak ve hrách, tak při démonickém striptýzu.

40 hladových krků škanduje před zamčeným vchodem do nic netušící rodinné vily. Oběd nebude, vzkázali po deři. Sranda je sranda, ale pošlapali jsme jím vážně anglickej trávník.
/ Vážně, teď to nemyslím v legraci nebo tak nějak/

Nikdo se nemohl tvářit jako umělec pitomec. Nikdo se nemohl tvářit, že se kouká na umění vokounění. Umění to ovšem bylo, ale na to se sere, ne ?

Jestliže se hromada lidí rozhodne dobrovolně obdivovat Ivetu Bartošovou a vše odvíjet od Penkovy prdele, tak já ... no teda

Všechno by to mohl potvrdit Pařez, kdyby celý program neproseděl v hospodě se svou družinou. Jedenkrát úspěšně vystoupil /mimo jiné Kalamajka mik mik mik, už mám prázdněj zásobník/ a vystoupil by i podruhy, kdyby neusnul .

/Moták/

NA POUŤ NA SVATÝ KLIMENT U OSVĚTIMAN

Sv. Kliment u Osvětiman je od minulého století od znovuožití cyrilometodějské tradice poutním místem. Přestože zde nalezneme pouze /nyní opravené/ základy kostela sv. Klimenta a malou dřevěnou kapličku, jedná se o významné kulturní a historické místo ne nadarmo poctěné titulem "národní kulturní památka". Hradisko sv. Klimenta obehnané mnoha valy a příkopy dodnes znatelnými je spojeno se jmény sv. Cyrila a Metoděje, kteří zde údajně v dobách říše velkomoravské působili, zřídili zde kněžský seminář, odkud vycházeli do celé říše tehdy ještě pohanské vyučení knězové hlásající písmo a jazyk staroslověnský. Po pádu říše upadl i význam kláštera a celé hradisko se staletími změnilo v ruiny. Opravy a znovuzrození se v polovině XIX. století ujali brněnští Augustiniáni, kteří toto místo opět hmotně i kulturně povznesli. Posledním a nadmíru tragickým datem pro klášter je leden 1421, kdy celé hradisko /při své zkázonosné cestě z Kyjova na Velehrad/ vyloupili, zpustošili a vypálili i s mnichy tzv. moravští husité vedení zločinným kariéristou Bedřichem ze Strážnice. Z trosk hradisko sv. Klimenta již nikdy nepovstalo. Trosky chátraly, koncem 18. století se zde jala hledat poklady buchlovská Petřvaldovna - ovšem bezvysledně - a místo zemito a podobnými záměry hodně utrpělo, neboť bylo píd po pidi rozkopáno. Se zrajičím romantismem se kříсила i cyrilometodějská tradice a počala se doba objevů památek říše velkomoravské. Od prvních laických vykopávek a naivních představ /P. Vavřínek Sigmund/ došlo k provádění vykopávek na profesionálnější úrovni /Dr. Fr. Přikryl, Ant. Želnitius a Dr. Vilém Hrubý/ s celkem překvapivými výsledky.

V posledních 4 desetiletích byla poutní a památná tradice hradiska sv. Klimenta u Osvětiman potlačována, snad s výjimkou konce 60. a začátku 70. let, kdy se zde konaly slavné a početné pouti, na které si jako malý kluk dobře pamatuji. Tradice i přes všechny zákazy a asistence komfidentů StB nezemřela, naopak, každým rokem se zde lidé alespoň symbolicky na termín konání poutě scházeli, poslední dva až tři roky se tu konala už celá neoficiální pout se mší a s knězem v civilu.

Letos, ač ~~bylo~~ bylo první červnovou neděli nepříznivé deštivé počasí, lidí se zde sešlo nespočet a proběhla zde zase po létech svobodná pout se mší, muzikou a dvěma knězi a s radostí na tvářích poutníků, kteří přišli lesem po svých, protože k místu nevede žádná asfaltová silnice, což dobře čelí komercializaci a devastaci tohoto památného místa.

Na závěr bych vás chtěl na pout v příštím roce na sv. Klimenta upřímně pozvat. Určitě se vám bude v této lesní samotě líbit.

buchlovický dopisovatel
Květoš Krystýnek.

Pout u sv. Klimenta r. 1909

... a roku 1990

POVEDENÁ PARTIE

Mezi zastávkami na autobusáku se plantá stará sklerotická baba se starým nahluchlým dědkem, který má krátké kalhoty a na zádech obrovský pytel na borůvky.

"Dědku, jede nám to v deset!"

"CÓ, že se mám věšet!?"

"Ale né, ty starý hrbe hluchý."

"CÓ, že na tě serou muchy?"

"Neseď si na uších, jede nám to v deset hodin!"

"CÓ, že tam pojedeme lodí!?"

"Ty jedna hluchoto", zařvala baba rozčilením, sešla se na dlažbu a kusem rezivělého drátu pročistila rázně dědkovi uši tak, že si může koupit i ten nejsilnější zesilovač a nic neuslyší.

"Tááák", ulevila si baba a zadívala se znalecky na oblohu, prorokující bezoblačné krásné letní počasí.

Tu se již ozval z dálí řev jejich asi padesátiletého syna s mrzáckýma nohama křivýma jako pokrčené spirály. Cvailem se k nim připadl a hulákal, že to pojedě, ať si pohnou a mezi tím z pod brýlí a připitomělého výrazu tváře hovořil na zastávce se starými ženami o nezbytnosti namontování protiexhalačních filtrů na všechny komíny továren a především spaloven.

"A vite pani kolik takový filtry stoje?" Chytračil před těmi vyjevenými starými ženami.

"Sedumdesát miliónů jeden, voni to nemaj s nima tak lehký, to raději zaplatěj pokutu a foukaj hajzl do luftu dál".

Vyvalené oči žen sotva popadaly světla nad vědomostmi tohoto exempláře, který už mezi tím deklamoval s lidmi odlišné barvy pleti jedoucimi do Máchova kraje na borůvky a s vyvýšeného místa demonstroval s obsáhlým výkladem sběr borůvek česacím hřebenem. Výklad poslouchali všichni cestující s výjimkou jeho starého otce s vyčištěnými ušima celými od krve, který v nich slyšel už jenom šum sarkasového moře.

Do nacpaného autobusu se vervalo všechno, co čekalo na tom nástupišti. Blázna i s jeho chorými rodiči ihned pustili sedět, vida jejich prozaicky nevinné gumové tváře. Sotva se autobus rozjel, musel už zastavovat. Jeden malý pionýr chtěl zvracet, než však řidič stačil zabrzdít, mohl se klidně rozjet dál. Několik sedících pouze zaznamenalo na svých hlavách teplou nadílku poloztrávených zbytků stravy a pro mnohé to bylo osvěžující probuzení z dřímání. Brýlatý kretenický blázen-syn starého dědka a baby na celý autobus hovořil o archeologických vykopávkách v okolí Želíz a jeho spolucestující, aby se z něho nepominul, vystoupil raději na pusté lesní autobusové zastávce, než aby se s kretem vybavoval do cílové stanice, kde měl původně namířeno. Vousatý člověk napomenul hlasitě sklerotickou babu, která bezvýsledně hulákala na nebohého hluchého manžela.

Ve městě měl autobus desetiminutovou pauzu. Lidí si dali kouřovou a poslouchali výkladu brýlatého blázna, který nyní řešil problematiku velké porodní úmrtnosti prasat v družstvech a státních statcích. Sklerotická baba s hluchým dědkem vystoupili

z autobusu a vydali se směrem k nákupnímu středisku. Autobus se po deseti minutách rozjel a z jeho oken bylo možno pozorovati brýlatého kretenického blázna jak na svých vetších nohou pobíhá kolem cestý a snaží se najít své staré sklerózou a hluchotou trápené rodiče, kteří už ale mezi tím plavali v jámě s hasícím se vápnem vedle nákupního střediska.

Ridič těchto pomatencům ujel a spolu s ostatními cestujícími se pobavil nad touto hezkou epizodkou.

Brýlatý kretenický blázen s nalezenými rodiči se potom snažili autobus dohonit v ukradeném automobilu, ale protože kreták přidal rázně plyn brzdým pedálem, auto se vysekalo a zůstalo ležet přímo na své deformované střeše. Odborník by řekl, ženemohl tuto strašnou autonehodu nikdo z posádky přežít. Ale...
... všichni tři se vystrachali zevnitř a brýlatý kreták se ihned ještě v podřepu zamýšlel nad vrakem automobilu o druhotném využití kovového odpadu a šrotu v našem průmyslu, zatímco sklerotická baba uchopila duchem i sluchem nepřítomného dědka pod paži a vlekla ho pryč od havárky.

Brýlatého blázna meditujiícího u vraku sebrali esenbáci a obvinili ho z krádeže havarovaného auta. Babu a dědka později též chytili při sběru borůvek na "mácháči". Oba byli obviněni ze špionáže a dozorce z cel předběžného zadržení podal na oba žalobu, prý jsou ti nezvěstní, kteří uprchli spravedlnosti na počátku 50. let. Dozorce si pamatoval dokonce i jména, prý jsou to Šmejkal a Šmejkalová - nepřátelé socializmu a Litovci...

Ale ať už tomu bylo jakkoliv, staří nemocní baba s dědkem při výsleších ~~xxdýkx~~ vedených nejhumánnějším způsobem oba zemřeli ve vyšetřovací vazbě a do úmrtního záznamu jim napsali, že zemřeli steskem po domově.

Jejich syn - brýlatý blázen snad ještě někde odpykává svůj zasloužený trest na Mírově, Valdicích, Leopoldově či Ilavě...

/Povídka byla zveřejněna v roce 1987 v knize K. Krystýnka "Z různých hromad"/

pro dnešek se s Vámi loučí
dopisovatel z Buchlovic
Květoš Krystýnek /nepleťte si
prosím příjmení s komunistou
Krystýnkem-Ježíškem, bytem též
v Buchlovicích !!! /

A CSFR - USA

Idea : P.de Press ®

MOTORWAY STORY

Illustration : M.LADE ®

